

عنوان مقاله:

راهبردهای توامندسازی زیستمحیطی در سکونتگاه های انسانی (مطالعه شهرستان دلفان، استان لرستان)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی قضایی (جغرافیا)، دوره 14، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مصطفی محمدی ده چشممه - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه مشارکت مردم و توانمند کردن جوامع روستایی به عنوان پیش نیازهای پایداری محیط زیست است. در حقیقت، توانمندسازی مردم محلی منجر به مشارکت فعال آنان در حفاظت از محیط زیست خواهد شد. هدف از پژوهش حاضر تبیین مفهومی راهبرد توانمند سازی محیط زیست در جوامع روستایی، استخراج شاخص های اثرگذار و ارائه راهبرد های آن در دهستان میربگ جنوبی است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف و با توجه به ماهیت تبیینی خود جزئی از پژوهش های بنیادی با رویکرد اکتشافی و از نظر روش شناسی جزء پژوهش های توصیفی-تحلیلی است. در این پژوهش پس از شناسایی و تعریف مولفه های موثر بر توانمندسازی زیست محیطی با مطالعات کتابخانه ای و بهره گیری از آرا خبرگان و تشکیل پانک داده موضوعی مد نظر برای برداشت اطلاعات، پرسشنامه تخصصی طراحی و سپس در بین ۳۶۵ خانوار و ۵ روستا از دهستان میربگ به صورت طبقه ای توزیع و نتایج آن در مدل ترکیبی ANP-DEMATEL تحلیل شد. مولفه های فناوری های نوین زیست محیطی (A۴) با ضریب وزنی ۰.۹۴/۰، مشوق های مالی (A۸) با ضریب وزنی ۰.۹۴/۰ و سرمایه گذاری های زیست محیطی (A۱۱) با ضریب وزنی ۰.۸۶/۰ بیشترین اثر را بر روند توانمندسازی زیست محیطی در قلمرو مطالعه خواهد داشت. از میان شاخص های منتخب، ضریب اثر شاخص های مدیران و تصمیم گیران (A۱۴) با ارزش وزنی ۰.۱۴/۰ و شاخص طرح ها و برنامه های فرادست (A۱۵) با ارزش وزنی ۰.۱۹/۰ کمترین اثر را در فرآیند توانمندسازی زیست محیطی ساکنان در قلمرو مطالعه خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

حفظاظت محیط زیست، توانمندسازی زیستمحیطی، جوامع بومی- محلی، دهستان میربگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948682>

